

**IN OOSTMAHORN HOOR JE VAAK HET VERHAAL
HONDERDEN JAREN GELEE
WOESTE ORKANEN VERZWOLGEN EEN STAD
TROKKEN HAAR MEE ONDER ZEE**

**VAAK ZIE JE VISSERS TOT LAAT AAN DE REE
OGEN VOL TRANEN AANSCHOUWEN DE ZEE**

**DAN DENKEN ZIJ AAN DIE TIJD VAN WELEER
TOEN ESONSTAD NOG BESTOND
SCHEPEN EN SCHIPPERS ZIJ KEERDEN STEEDS WEER
TOTDAT DE ZEE HEN VERSLOND**

**GEESTEN EN SPOKEN DIE LEVEN NOG VOORT IN
DE VERHALEN DIE JE DAN HOORT
STORMKLOKKEN LUIDEN EN ANGSTIGE KRETEN
IS ER NOG LEVEN, WIE ZAL HET OOIET WETEN**

**MAAR DE ZEELUI OUD EN WIJS
GEVEN HUN GEHEIM NIET PRIJS
OMDAT HET WATER KOUD EN KIL
OOK HEN ZAL NEMEN ALS HET WIL**

**ESONSTAD IS NU WEER PRACHTIG HERBOUWD
ANGST VOOR DE ZEE LEEFT NIET MEER
TOCH TREKT HAAR EEUWIGE LIED JONG EN OUD
TIJDEN VAN TOEN KEREN WEER**

**NU EEUWEN LATER STAAN HIER AAN EEN MEER
HUIZEN VAN STEEN EN VAN HOUT
MENSEN GENIETEN VAN RUST EN VAN SFEER
WANT ESONSTAD IS HERBOUWD**

